

Nr 169

Av herr Oskarson m. fl., om viss instruktion för åtgärder vid trafikolyckor.

(Lika lydande med motion nr 125 i Första kammaren)

På våra vägar inträffar varje år ca 1 200 dödsolyckor i trafiken. Många av dessa människor skulle ha kunnat räddas till livet om sakkunnig hjälp kommit fram i tid eller om medtrafikanterna omedelbart kunnat sätta in de åtgärder som behövts.

I ett stort antal fall är trafikskadan i sig själv inte dödande. Men genom den yttre skadan — vanligen huvudskada — drabbas trafikanten av en chock som stänger andningsvägarna på så sätt att tungan förlamas och faller tillbaka eller att blod och slem täpper till luftvägarna. En enkel åtgärd från en medtrafikants sida skulle ibland vara tillräcklig för att uppehålla den skadades liv till dess att sakkunnig hjälp anlände.

Därför vore det enligt vår mening ytterst värdefullt om samtliga bilar vore försedda med en mycket kortfattad instruktion om vilka åtgärder man skall vidtaga vid en trafikolycka där den trafikskadade befinner sig i medvetslöst tillstånd. På grund av den upprördhet som den utomstående känner när han ställs inför en sådan situation kan tidigare förvärvade kunskaper kanske inte alltid omedelbart aktualiseras. En kort instruktion i exempelvis tio punkter kunde därvid vara till stor hjälp.

För att denna kortfattade instruktion verkligen med säkerhet skall finnas i varje bil torde det vara lämpligt att den automatiskt medföljde bilskattekvittot.

Med åberopande av vad som ovan anförts hemställer vi, att riksdagen måtte hemställa att Kungl. Maj:t ville låta utarbeta en kortfattad instruktion med det innehåll som i motionen antytts att utsändas med bilskattekvittot.

Stockholm den 21 januari 1966

Gunnar Oskarson Carl Wilh. Lothigius Filip W. Fridolfsson

Hans Nordgren Kurt Söderström Märten Werner